

ХОРА, ИЗПРЕВАРИЛИ СВОЕТО ВРЕМЕ

Албърт Пайк

Албърт Пайк е роден на 29.12.1809г. в Бостън, в семейството на Бенджамин и Сара Андрю Пайк, и прекарва детството си в Масачузетс. Той е най - големият от 6 деца. До 15 годишна възраст учи в Нюбърипорт и Фрамингам, след което през 1825г. взема успешно приемния изпит в престижния Харвардски университет.

Когато полага успешно изпитите, университетът поисква от него да плати предварително таксите за първите 2 години от следването. Това го принуждава да се откаже от следването поради финансови проблеми.

Започва да се самообучава, като междуременно работи като учител. Започва да учи право и през 1837 г. е приет в адвокатската колегия в Литъл Рок, Арканзас. В 1834 г. сключва брак, от който има 11 деца. През 1859г. получава почетна диплома за Магистър по изкуствата от Харвард. Кариерата му в армията започва като кавалерист по време на войната с Мексико (1846-1848 г.).

След войната се връща към адвокатската практика, работи като редактор и публикува статии в местен вестник.

На 39 години е посветен като Свободен зидар, а на 41 годишна възраст е приет в ложата „Западна звезда”, в Литъл Рок, Арканзас.

От 1850 до 1853 г. преминава 10-те степени на ритуала Йорк.

Същата 1853 г. преминава всички, по това време 29 степени, на СПШР (въведен в САЩ през 1783 г.) в ложата „Сейнт Андрюс”, № 10, в Чарлстън, Южна Каролина, по това време под чука на Албърт Маккий.

През 1859 г. е избран за Суверенен Върховен Командир на СПШР, който пост заема до смъртта си през 1891 г. Участва в Гражданската война в САЩ (1861-1865 г.) на страната на Юга, където достига до чин Бригаден генерал.

Още през 1862 г. обаче подава оставка след серия скандали, включително обвинения в злоупотреба с финансови средства. Хвърлен е в затвора, но впоследствие обвиненията не се доказват и той е освободен, като му е разрешено да се завърне в Арканзас.

След края на войната е обвинен в предателство (вкл. поради съмнения за участие в убийството на Абрахам Линкълн), но на 22.04.1866 г. е помилван от президента Андрю Джонсън, също брат - Свободен зидар, който на следващия ден го приема лично в Белия дом. На 20.06.1867 г. президента Джонсън е посветен в един ден в степени 4-32 на СПШР.

Албърт Пайк и до днес се счита за един от най - посветените сред братята, както и за един от бащите на СПШР в САЩ. Получава солидно за времето си образование. Говори 16 езика. Масонската му дейност е изключително активна, а според някои автори и противоречива.

Още с встъпването си в длъжност като Върховен Командир, той започва усилено да работи върху реформирането и изчистването на ритуала и степените в СПШР, на която тема посвещава много от публикациите си.

Често се спекулира с участието му в създаването и ръководството на рицарския Орден на Ку Клукс Клан (основан през 1865 г.), но по - малко известен е факта, че в края на масонската си дейност той е и един от най - твърдите привърженици на масонското движение сред чернокожите.

Занимава се задълбочено с окултизъм, като според легендата, получава видение, което записва между 1859 и 1871 г. под формата на предсказания за три световни войни и поредица от революции, който цикъл да завърши през 20 век. Голяма част от тези предсказания се сбъдват, а за други това се очаква в близко бъдеще.

Самият ръкопис не е публично достояние, но поради характера на написаното мнозина автори, привърженици на теорията за Световната конспирация считат, че въпросната творба е всъщност добре разработен план за Нов Световен Ред, както и че световните лидери до днес следват напътствията, дадени в ръкописа му, вкл. касаещи подготовката за 3-та Световна война. Според много от критиците му, окултните му занимания са били свързани с практикуване на сатанизъм, като дори се твърди, че е притежавал медальон, чрез който е бил в постоянна връзка с Луцифер.

Основният аргумент в полза на тази теза са някои абзаци от неговата книга „Морал и Догма”, сред които е и следния: „Истинското име на Сатаната, твърдят кабалистите, е това на Йехова, но обърнато, тъй като Сатаната не е черен бог, а отрицание на Бог... За посветените това не е личност, а Сила, създадена за добро, но която може да служи за зло. Това е инструментът на Свободата и Свободната воля... Луцифер, Носителят на светлината! Какво странно и загадъчно име за Духа на Мрака! Луцифер, Синът на Утрото! Той ли е този, който носи Светлината и с нейните невъзможни да бъдат понесени чудеса заслепява немощните, отдадени на чувства и самовлюбени души? Не се съмнявайте в това.”

Разбира се, за непредубедения читател този аргумент логично би повдигнал въпроса: А не е ли точно това и тезата на официалната християнска църква - че Сатаната изкушава слабите души с всички прекрасни чудеса на света?

А що се отнася до самото име Луцифер (носител на светлина), в латинските версии на светите писания то се употребява в различни контексти като синоним на Зорницата, зората, зодиакалните знаци, а също и по отношение на самия Исус (2 Петър 1:19: „И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас, и вие добре правите, че внимавате на него като на светило, което свети в тъмно място, докато се зазори и зорницата (Lucifer) изгрее в сърцата ви.”; Откровение 22:16: „Аз, Иисус, изпратих ангела Си да ви засвидетелства това за църквите. Аз съм Коренът и Родът на Давид, светлата Утринна Звезда.“).

Част от окултната практика на Албърт Пайк е и принадлежността му към Ордена на Паладините, основан през 1737 г. в Париж и който той впоследствие оглавява. За въпросният Орден се счита, че практикува мистерии, предадени от Египет през древна Гърция, посредством питагорейците към Европа.

Самият Пайк е бил посветен в Ордена от Лео Таксил. Точно Таксил е човекът, който е наклеветил Албърт Пайк в редица статии и една книга, и той е основния автор на обвиненията в сатанизъм. В последствие си признава за тази манипулация и разкрива, че го е направил под определено въздействие и поръчка.

Мистериите, практикувани в Ордена на Паладините, повлияват силно СПШР още от началото на 19 век (1801 г.), когато с участието на Хайман Исак Лонг, лекар от еврейски произход от Ямайка, в Чарлстън, Южна Каролина, е основан Върховният Съвет на 33' на Южната Юрисдикция и Ритуалът приема съвременното си наименование. Изборът на града също се смята, че не е бил съвсем случаен, тъй като е разположен точно на 33' паралел.

Пайк наследява Лонг като глава на Ордена на Паладините, за който се предполага, че е включвал 2 степени – Адепт и Спътник на Улисес (латинизирана версия на името Одисей) или Пенелопа.

Самият Пайк потвърждава пряката връзка между древните мистерии и съвременното Масонство в книгата си „Морал и Догма“, където, между другото, пише:

„През булото на всички свещени и мистични символи на древните доктрини, запечатани от всички свещени писания, в руините на Ниневия и Тива, върху захабените камъни на древните храмове и върху почернялото лице на сфинкса от Асирия или Египет, в чудовищните или великолепни картини, които свещените страници на Ведите предават на вярващите в Индия, в странните знаци от нашите древни книги по Алхимия, в церемониите за приемане, практикувани

от всички тайнствени Общества, ние откриваме следите на учение, което е навсякъде еднакво, и навсякъде внимателно прикрито. Окултната философия изглежда е била кръстницата на всички религии, тайният лост на всички сили на разума, ключът към всички божествени загадки, и Абсолютната Царица на Обществото през времената, когато е била запазена изключително само за обучението на свещениците и кралете.“

Абзацът е дословен препис на увода към излязлата през 1854 г.(17 години преди „Морал и Догма“) книга „Догма и Ритуал на Висшата магия“ на Елифас Леви/един от най-известните езотерици, алхимици и кабалисти на тогавашна Зап.Европа/, чиито идеи лежат в основата на създадения впоследствие Орден на Златната зора /известният европейски кабалистично-херметичен орден, който в последствие се оглавява от небеизвестния Алистър Кроули/ и чиито баща, също като този на Пайк, е бил зидар и обушар.

Що се отнася до самата книга „Морал и Догма”(в превод от английски всъщност значението на заглавието е по-близко до „Поучения и Правила“) е най-известната от общо 150 творби на Пайк.

Ето какво пише в предговора към изданието на Южната Юрисдикция: „При създаването на творбата Върховният Командир е бил приблизително по равно Автор и Съставител, тъй като е подбрал почти половината от съдържанието от най-добрите писатели и най - философските и изразителни мислители. Може би, би било по - добре и по - приемливо, ако беше подбрал повече и написал по-малко. Все пак, може би половината си е от него ...”

Твърдението е категорично доказателство за дълбоките познания на Пайк в областта на окултизма, базирани не на собствени фантазии и измислици, а на вековните традиции, намерили отражение в ритуалите, практиките и идеите на всички духовни общества, просъществували до 18-19 век.

Но дейността на Пайк не се изчерпва до тук.

Той работи и в тясно сътрудничество с италианецът Джузепе Мацини (33'), оглавил Ордена на Илюминатите през 1834 г. Официално Орденът на Илюминатите е основан на 01.05.1776 г. от бившият йезуитски свещеник Адам Вайсхаупт, в началото под името Орден на Съвършените (датата и до днес се празнува по света под различни предлози). Заедно с Мацини, Лорд Хенри Джон Темпъл, виконт Палмерстън (33'), заемал двукратно поста Премиер - Министър на Обединеното Кралство), и Ото фон Бисмарк (33') работят по проект за обединение на масонското пространство под шапката на Ордена на Паладините.

След като е приет от Мацини в Ордена на Илюминатите на Пайк е възложено да организира и отговаря за дейността на Ордена в САЩ. През 1871г. Албърт Пайк публикува книгата „Морал и догма на СПШР”. След смъртта на Мацини, Пайк поверява дейността в Европа на банкера от Флоренция Адриано Леми, сподвижник на Гарибалди.

В своята обширна дейност в полза на Братството, Албърт Пайк не подминава и Балканите. В лично писмо до него Бр. Деметриос Родоканакис, основателят на Върховния съвет 33' на Гърция, изрично му благодари за изпратените описания на ритуалите от 4' до 32'. В същото писмо Родоканакис упълномощава Пайк да създаде и оглави общество на Розата и Кръста в САЩ.

Албърт Пайк почива на 02.04.1891 г. и в момента тялото му се намира в Главната канцелария на Върховния съвет на 33' на СПШР във Вашингтон. Той е единственият военнослужещ от Конфедерацията със статуя на открито, върху федерална собственост в столицата Вашингтон. Както всяка видна личност в историята на човечеството, Албърт Пайк е бил и продължава да бъде обект, както на възхищение, така и на критики и открити нападки.

В отговор на последните е цитатът от Пайк: „Ако всички хора винаги следваха с цялото си сърце благите и благородни поучения на Масонството, такъв свят щеше винаги да бъде рай ... Защото това е масонското кредо: Вярвай в безкрайните Божии благоволение, мъдрост и справедливост; надявай се за окончателното възтържествуване на доброто над злото и за съвършената хармония, като краен резултат от всички съгласия и противоречия във Вселената; и бъди снизходителен, както е Бог, по отношение на неверието, грешките, заблудите и недостатъците на хората, защото всички принадлежат към едно велико Братство.” (А.П., „Значението на Масонството”, 1858).